

Niemand die wint van schaakgenie

Giri wint 32 van de 34 partijen in Bobby Fischerhuis

EDE - Half zeven zondagavond beëindigde grootmeester Anesh Giri zijn laatste simultaanwedstrijd tegen Etiënne Goudriaan uit Zutphen. Winst voor de grootmeester.

door Jan de Boer

De jonge Goudriaan bood nog remise aan, maar Giri accepteerde dat niet. „Ik wist dat hij wilde door spelen. Maar een remise zat er in”, dacht de in Veenendaal schakende Goudriaan, die Giri onderschatte. De Rus speelde twee van zijn 34 partijen gelijk - de rest won hij.

Het schaaktoernooi in het onderkomen van kunsthandel Simonis & Buunk, voor de gelegenheid omgedoopt tot Bobby Fischerhuis, was een succes. Burgemeester Cees van der Knaap opende het toernooi met D2-D4 in de partij van Giri tegen Jan van Woerden. Hij verwees in een toespraak naar de bekendheid die de Amerikaanse schaker Fischer vooral in het begin van de jaren zeventig had. Ook de burgemeester herinnerde zich de wedstrijd om het wereldkampioenschap schaken in 1972, waar Fischer in Reykjavik om

Grootmeester Anesh Giri met zijn peinzende tegenstanders.

de wereldtitel streed tegen de Rus Boris Spasski.

Fischer verloor de eerste partij, kwam voor de tweede partij niet opdagen omdat de organisatoren niet aan zijn nieuwe eisen wilden

voldoen, maar ging wel met een 2-0 achterstand verder. Hij won de derde partij en won de match vervolgens met 12,5-8,5. „In die tijd leek het erop alsof het schaken populairder was dan het voetballen”, wist Cees

van der Knaap, die zelf niet achter een schaakbord kroop.

Anesh Giri, die volgende week meedoet aan het hoofdtoernooi van Tata (vroeger Hoogovens), speelde gelijk tegen Joost Offeringa en Stefan

Bekker, allebei jeugdspelers bij de schaakclub in Veenendaal. In zijn voorlaatste wedstrijd moest Edenaar John Rijkse na bijna vijf uur spelen het onderspit delven. Rijkse was niet ontevreden. „Het valt me niet tegen. Zeker niet omdat ik zeventien jaar niet heb geschaakt.”

Internationaal meester Hans Böhm speelde in dertig partijen vijf maal remise, tegen onder anderen Frank Buunk („Het was een echte remise”, beklemtoonde de kunsthandelaar) en de vijftienjarige Max van de Paavoort. Böhm was er als tweëntwintigjarig mannetje bij als toeschouwer tijdens de ‘match van de eeuw’ in IJsland. „Met honderd gulden op zak ben ik er naar toegegaan. Ik boekte vanuit Luxemburg een ticket naar New York. In IJsland ben ik uitgestapt. Ik heb daar overal geslapen. De lol was om ook met honderd gulden terug te keren in Nederland.”

De schaakstukken die bij Simonis & Buunk werden verschoven, zijn alle in eigendom van de Edenaar. „Vanaf 1970 schaaft ik. Enkele jaren geleden kocht ik een kwart van internationale schaakstukken bij Christies. Toen ik die stukken en het Fischerhuis had, dacht ik: daar moet ik eens wat mee doen.” Met als gevolg het simultaan-toernooi, dat in 2012 navolging krijgt. „Dan wil ik een Fischer Random houden, een toernooi waarbij je niet met de gebruikelijke opstelling van de stukken speelt.”